

מה מטריד אתכם בהוראה/ במערכת החינוך? מגישה: לי גלילי גרוסבר

אומנם הכניסה שלי למערכת הייתה מסורבלת כפי שאמורה להיות אבל נעזרתי בסבלנות. משכורת של חודש ראשון לא קיבלתי ואינני יודעת מתי אקבל. אבל, משום שאני גרה בקיבוץ, לא אכפת לי ואני רגועה ובנוסף לכך הסבירו לי שהכל יסתדר.

מאוד מטריד אותי שאני לא זוכרת את התכנים שאני אמורה ללמד ומה מתאים למי. לא זוכרת משחקים וראשי מוצף ומבולבל עד כדי כך שלעיתים שנתי נודדת או שאני חולמת על שיעורים. אני נעזרת במורה החונך שלי. אבל מכיוון שאני מנסה לגבש לעצמי את הדברים שאני רוצה ללמד ובדרך שלי והיא לא תמיד תואמת את דרכו של המורה החונך זה מסבך לי את העניינים בראש.

אני מרגישה כאילו אני בהתנסות בהוראה שנה א' בוינגייט רק בלי עזרה של אף אחד ומרגישה כאילו אני לא יודעת כלום ולא למדתי ארבע שנים בשביל זה. (אבסורד שאני אומרת את זה כי כשהייתי סטודנטית לא אהבתי שמישהו "יושב לי על הוריד" ומסתכל עלי ובודק אותי).

מאוד מטריד אותי ששגרת היום מאוד אינטנסיבית וכל היום אני על הרגליים ובשמש. לעיתים בהפסקה אני תורנית אז אין לי הפסקה ואין זמן לאכול בשקט וללכת לשירותים ואני רק בחצי משרה!

מה שהכי מטריד אותי זה שאני לא מצליחה להשתלט על הכיתות שלי וכמעט כל זמן השיעור הולך על משמעת וארגון ואינני מספיקה ללמד דבר. מיום ליום הקול שלי הולך ואובד למרות שאני משתדלת לא לצעוק ומנסה להשתמש בכל מיני שיטות. אני מנסה להיות קשוחה אבל לא בטוחה שאני אוהבת את הקשיחות הזאת. אם לא אהיה קשוחה הם "יטפסו עלי" ויבדקו אותי. מנסה להיות עקבית אבל לא תמיד מצליחה.

לא תמיד יודעת איך להתמודד עם נפילות של ילדים, עם "כואבת לי האוזן או הבטן או הרגל". לא יודעת איך להתמודד עם "לא בא לי" (חשבתי שעם זה מתמודדים רק בתיכון).

אני רוצה לשתף באירוע שקרה לי בתחילת השנה וממשיך להדהד ולהטריד אותי עד היום: אני מלמדת כיתה ב' 1. במהלך השבועיים הראשונים ללימודים, נתקלתי בקשיים גדולים עם כיתה זו: בשליטה על התלמידים, בניהול השיעור ובהתמודדות עם המשמעת וכן עם ילדים מסוימים. הורדתי את הכיתה בשני טורים למגרש והם הפריעו והרעישו ולא נתנו לי לדבר כלל. ניסיתי כמה שיטות של שריקה, חיכיתי בשקט והסתכלתי למפריעים בעיניים ובסופו של דבר התייאשתי ולקחתי אותם חזרה לכיתה והסברתי להם שיהיה להם שיעור חינוך גופני רק כאשר ילמדו להתנהג. עדכנתי את המחנכת שלהם וניסיתי להבין ממנה מה היא עושה ואיך היא מתמודדת איתם.

יצאתי לחופש סוכות בהרגשה אופטימית ובידיעה כי אחזור מהחופש ואנסה איתם עוד שיטות ולאט לאט נשליט שם סדר וכי אין מה להתרגש מכך, הרי אחרי החופש זה כאילו להתחיל מאפס.

ביום שיצאנו לחופש (יום לפני שטסתי עם משפחתי לחופשה בחו"ל), קיבלתי טלפון מאחת המורות בבית הספר. היא אמרה שהיא מתקשרת בתור אימא לאחת התלמידות מכיתה זו וסיפרה לי שהבת שלה הגיבה בצורה לא רגילה ואמרה שהיא לא רוצה יותר שיהיו שיעורי ספורט. אימא שלה (מורה בבית הספר) שאלה אותה למה והיא סיפרה שבגלל שכמה ילדים שמפריעים אני מענישה את כל הכיתה ומעמידה אותם בשמש. הסברתי את הצד שלי וחשבתי לעצמי שלא עשיתי משהו לא בסדר.

היא אמרה שהיא דואגת לי כי אני מורה חדשה והיא מזהירה אותי שהיא כבר שמעה מעוד הורים סיפור דומה והציעה כל מני שיטות.

שיחה זו עשתה לי תחושה מאוד לא נעימה אבל התגברתי ונסעתי בשקט לחו"ל. מאז חזרנו מהחופש והחלה שיגרת לימודים ועדיין אני נתקלת בקושי עם כיתה זו. אני לא מרגישה שהמחנכת מנסה לעזור לי או מגבה אותי (בניגוד למחנכות אחרות בכיתות אחרות) ובנוסף אני יודעת שהיא חברה מאוד טובה של המורה הזאת שהתקשרה "בתור אימא" ומאז לי יש תחושה מאוד לא טובה בחדר המורים כאשר אני נפגשת עם השתיים. דיברתי על כך עם מנהלת בית הספר וסגניתה ולמזלי אני מקבלת מהן גיבוי מלא והן מנסות לעזור לי.

אני מצד אחד מאוד מאמינה בעצמי ובדרך שלי, נכון שיש לי עוד הרבה מה ללמוד וזה לוקח זמן אבל מצד שני כל הסיפור הזה מאוד מערער אותי. להתמודד עם הורים אני יכולה אבל כאשר מדובר בהורים שהם מורים בבית ספר ושיש מתח בחדר המורים זה קשה לי כי אני לא רגילה "שאני לא באה טוב למישהו" בדרך כלל זה לא קורה לי. הסיפור הזה מאוד מטריד אותי ומחליש את הביטחון שלי.